

On Falling

Direcció i guió: Laura Carreira **Països:** Portugal, Regne Unit **Durada:** 104 min **Any:** 2024
Gènere: Drama **Interpretació:** Joana Santos, Inês Vaz, Neil Leiper, Leah MacRae...
Música: Ines Adriana **Fotografia:** Karl Kürten **Distribuidora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 19/09/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en anglès i portuguès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

L'Aurora és una dona portuguesa que treballa en un centre de distribució a Escòcia. Atrapada entre els murs de la seva feina i la soledat del seu pis compartit, l'Aurora intenta resistir a l'aïllament, l'alienació i la xerrada trivial que comencen a amenaçar la seva consciència de si mateixa. En un entorn dominat per una economia basada en algorismes i dissenyada per mantenir-nos separats, **On Falling** explora la lluita silenciosa i vital per trobar sentit i connectar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

'On Falling' (Laura Carreira). Sant Sebastià 2024 – Secció Oficial

Primer llargmetratge d'una cineasta nascuda a Porto, però establerta a Escòcia, **On Falling** filma en format estret 1:1.33 la vida quotidiana d'una jove emigrant portuguesa que treballa en un gran magatzem de distribució, atrapada entre la rutina mecànica de la seva tasca laboral, la soledat d'una petita habitació en un pis compartit. A poc a poc, tots els seus suports s'ensorren i totes les sortides mentals que fugaçment passen pel seu cap s'esvaeixen. D'aquest paisatge desolador –perfectament situat en termes de classe social proletària– emergeix un enèrgic, però gens simplista ni demagògic retrat humà que parla, simultàniament, d'explotació laboral humiliant, de salut mental, del capitalisme depredador i de les conseqüències destructores. Però ho fa sense concessions a la demagògia, sense victimitzar la protagonista, sense cap discurs sermonejador, sense subratllats discursius i sense autoindulgents ruptures del punt de vista, mantingut aquí sempre amb absolut rigor al llarg de tot el relat.

Enmig d'un context social, personal i laboral com aquest, la cineasta creu en el seva protagonista i mai no li tanca la porta, perquè fins i tot en el pou negre més profund es pot arribar a trobar, sembla dir-nos aquesta bonica pel·lícula, una llum tènue al final del túnel. Tampoc hi ha cap paradís a què aferrar-se, ni de bon tros una sortida fàcil, però sí una mirada no compassiva ni commiserativa. Una mirada que no condemna la seva criatura, sinó que, contra vent i marea, segueix creient en un futur possible per a ella. Aquí hi ha un cinema social que sí que val la pena.

Carlos F. Heredero – caimanediciones.es